

“କାରଣ ଶବ୍ଦଠାରୁ ମୁକ୍ତ ରହି ନିଜର ଚାଲି-ଚଳନ ଏବଂ ଚେହେରା ଦ୍ଵାରା ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ମୁକ୍ତିଦାତା ହୁଅ, ସେବାର ଉପତ୍ତ ଉତ୍ସାହିତ ସହିତ ସର୍ବଦା ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ବୃତ୍ତିରେ ରୁହ”

ଆଜି ବାପଦାଦା ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ କି ଡବଲ ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି, ସେହିମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ହେଲା ବାବାଜୀଙ୍କର ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି, ଦ୍ଵିତୀୟରେ ନିଜର ସ୍ଵରାଜ୍ୟର ମଧ୍ୟ ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଦୁଇଟି ମାଲିକ ପଣିଆ ବାବାଜୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ମିଳିଛି । ତେଣୁ ବାଳକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ମାଲିକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମେରା ବାବା କହିଲ ଏବଂ ବାବା ମଧ୍ୟ ମେରା ବାବା କହିଲେ, ତେଣୁ ବାଳକ ଏବଂ ମାଲିକ ଦୁଇଟି ଯାକର ଅନୁଭବ କରୁଛ ।

ଆଜି ଏହି ବର୍ଷର ଶେଷ ପାଳି ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ବହୁତ ବହୁତ ପିଲାମାନେ ଆସିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆଜି ବାପଦାଦା ସମସ୍ତଙ୍କର ପୁରୁଷାର୍ଥକୁ ଚେକ୍ କରୁଥିଲେ । ତେବେ କୁହ, ବାବା କ’ଣ ଦେଖିଥିବେ? ସମସ୍ତେ ନିଜେ ନିଜକୁ ପଚାର ମୋ’ର ପୁରୁଷାର୍ଥର ସୂଚି କ’ଣ? ବାପଦାଦା ତ ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ମଧ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ବାବାଜୀଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଆଶା ରହିଛି, କହିବୁ ତାହା କ’ଣ? ବାବାଜୀଙ୍କର ଆଶାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ ନା! ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ହିଁ ଆଶା, କହିବୁ? ତେବେ ହାତ ଉଠାଅ, ଯେଉଁମାନେ ଆଶାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ! ବହୁତ ଭଲ କଥା । ବହୁତ ଛୋଟିଆ ଆଶା, ତାହା ହେଲା ଆଜିଠାରୁ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର, ତାହା କେଉଁ ଶବ୍ଦ? ଯାହାକି ବାରମ୍ବାର ତୁମକୁ ତଳକୁ ନେଇ ଆସୁଛି, ସେହି ଶବ୍ଦଟି ହେଲା -”କାରଣ” । ଏହି କାରଣ ଶବ୍ଦକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ନିବାରଣ ଶବ୍ଦକୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଧାରଣ କର କାହିଁକିନା ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କର ସେବା ମଧ୍ୟ କ’ଣ? ବିଶ୍ଵର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବା ସମସ୍ତଙ୍କର ସମସ୍ତଙ୍କର କାରଣକୁ ନିବାରଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରମଧାମକୁ ନେଇଯିବାକୁ ହେବ, କାହିଁକିନା ତୁମେ ସମସ୍ତେ ମୁକ୍ତିଦାତା ଅଟ । ଯେହେତୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାବାଲା ଅଟ, ତେଣୁ ନିଜର କାରଣକୁ ନିବାରଣ କରିଲେ ଯାଇ ତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଇ ପାରିବ ବା ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ପଠାଇ ପାରିବ । ତେଣୁ ଏହି ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦକୁ ଅଲଗା କରିଦେବା ମୁଶକିଲ ନା ସହଜ? ବିଚାର କର ।

ଆଜି ଯେଉଁମାନେ ବି ଆସିଛନ୍ତି ବା ନିଜ ନିଜ ସ୍ଵାଧୀନରେ ବସି ଦେଖୁଛନ୍ତି ବା ଶୁଣୁଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ବାପଦାଦା ଏହି ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, କାହିଁକିନା କାରଣ ଶବ୍ଦ ହିଁ ତୁମକୁ ତଳକୁ ନେଇଆସୁଛି । କାରଣ ଭିତରେ ହିଁ ଅଧାକଳ୍ପ ରହିଲ, ଏବେ ନିବାରଣ କରିବାର ସମୟ । ନିବାରଣ ସହିତ ନିର୍ବାଣ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁକ୍ତି । ତେଣୁ ଆଜି ବାବାଜୀଙ୍କୁ ଏହି ଶବ୍ଦଟିକୁ ଦେବାର ସାହସ ଅଛି ତ? ଶେଷ ପାଳି ଅଟେ ନା । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ବଡ଼ ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହରେ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଶୋଇବାରେ, ଭୋଜନ କରିବାରେ ଅସୁବିଧା ମଧ୍ୟ ହେଉଛି କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ବଡ଼ ସନ୍ଦେହର ସହିତ, ସନ୍ଦେହ ରୂପକ ବିମାନରେ ବସି ମଧୁବନରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ସମସ୍ତଙ୍କର ସନ୍ଦେହକୁ ଦେଖି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଦ୍ମଗୁଣା ଆନ୍ତରିକ ସନ୍ଦେହ, ଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସନ୍ଦେହରେ ତୁମେମାନେ କ’ଣ କରିଥାଅ? ଯାହା ପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ ଥାଏ ତା’କୁ କିଛି ନା କିଛି ସନ୍ଦେହପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପହାର ମଧ୍ୟ ଦେଇଥାଅ । ତେଣୁ ଆଜି ଉପହାର ରୂପରେ ବାପଦାଦା ଏହି କାରଣ ଶବ୍ଦକୁ ନେଇ ଯିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତେବେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଏହି ଆଶାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ନା! ପୁଣି ହାତ ଉଠାଅ, ଏହିଠାରେ ହିଁ ଛାଡ଼ି କରିଯିବାକୁ ହେବ । ଏଠାରୁ ଶେଷରେ ବାହାରକୁ ବାହାରିବା ବେଳକୁ କାରଣ ଶବ୍ଦ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥାଉ । ପୁଣି ଯଦି ଭୁଲରେ ଆସିବି ଯାଏ ତେବେ ବାବାଜୀଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେଇଥିବା ନିନିଷକୁ ଅମାନତ ମନେ କରିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟର ଅମାନତକୁ କ’ଣ କରିଥାଆନ୍ତି? କ’ଣ ତାକୁ ଫେରସ୍ତ ନିଆଯାଏ କି? ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରିଲ ତ? କରିଲ ତ? ପୁଣି ଥରେ ହାତ ଉଠାଅ । ପଛବାଲା ହାତ ଉଠାଅ (ଆଜି ଶାନ୍ତିବନରେ ପ୍ରାୟ ୨୯ ହଜାର ଭାଇ ଭଉଣୀ ଭିତରେ ଏବଂ ବାହାରେ ବସି ମୁରଲୀ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସମସ୍ତେ ହାତ ହଲାଇଛନ୍ତି) ଆରୁଛା, ବହୁତ ଭଲ, କାହିଁକିନା ଏବେ ସମୟ ଅନୁସାରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଧାଡ଼ି ଲାଗିବ । କ’ଣ ପାଇଁ ଧାଡ଼ି ଲାଗିବ? ହେ ମୁକ୍ତିଦାତା ମୁକ୍ତିଦିଅ । ତେଣୁ ହେ ମୁକ୍ତିଦେବାଲା ମୁକ୍ତିଦାତା ଯଦି ପ୍ରଥମେ ତୁମେମାନେ ଏହି ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ ତେବେ ଯାଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇପାରିବ ।

ତେଣୁ ଏବେ ବାପଦାଦା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ବର୍ଷର ହୋମଠାରୁ ଏହା ରହୁ ଯେ ମୋତେ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇବାକୁ ହିଁ ହେବ କାହିଁକିନା ସମସ୍ତାଗୁଡ଼ିକ ଦିନକୁ ଦିନ ଆହୁରି ଅଧିକ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିବ । ତେଣୁ ସମସ୍ତାଗୁଡ଼ିକ ସମାଧାନ ରୂପରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଉ । ମେହନତ ଏବଂ ସମୟ ସମସ୍ତାଗୁଡ଼ିକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାରେ ନ ଲାଗୁ । କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମର ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଏବଂ ସମୟର ତାକରା ଶୁଣାଯାଉ ନାହିଁ! ତେଣୁ ଏବେ ସମୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି କେଉଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ହୋଇ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଅନୁଭବ କରାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ବାବା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ଚେହେରା ଏବଂ ଚାଲିଚଳନ ଏଭଳି ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖାଯାଉ ଯେ ଏମାନେ ମୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ମୁକ୍ତି

ଦେବାବାଲା ଅଟନ୍ତି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମସ୍ତକ ଉପରେ ଚନ୍ଦ୍ରର ଚନ୍ଦ୍ରପଥ ଚାଲିବାର ଅନୁଭବ ହେଉ । କେବଳ ଶୁଣାଇବା ଉପରେ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଚେହେରା ଉପରେ ଅନୁଭବ ହେଉ, କାହିଁକିନା ଅନୁଭବ ହିଁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପାଖକୁ ନେଇ ଆସିଥାଏ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ ନିଜର ଚେହେରା ଉପରେ ଏବଂ ଚାଲିଚଳନ ଉପରେ ଦେଖାଅ । ଯେପରି ଦେଖା ବିଦ୍ଵାନର ସାଧନଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଭବ କରାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ନା, ଏବେ ଗରମ ସିନି ଚାଲିଛି, ତେଣୁ ଗରମର ଏବଂ ଅଶ୍ଵତର ଅନୁଭବ କରାଉଛନ୍ତି ନା । ଯେବେକି ସାଇନସ୍ ପାଠ୍ୟର ଅର୍ଥାତ୍ ବିଦ୍ଵାନର ସାଧନ ଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଭବ କରାଇ ପାରୁଛନ୍ତି ତେବେ କ'ଣ ସାଇଲେନ୍ସ ପାଠ୍ୟର ଶକ୍ତିର ଅନୁଭବ କରାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାପଦା ଏବେ ପିଲାମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହି କଥା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ଅନୁଭବର ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହି ନହୁଅନ୍ତୁ ଉପରେ, ମସ୍ତକ ଉପରେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଶକ୍ତିର ଅନୁଭବ କରାଅ । ଶୁଣିଥିବା କଥା, ଶୁଣୁଥିବା ସମୟରେ ଭଲ ଲାଗିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ଆସିଯାଏ ସେତେବେଳେ ତା'କୁ ଭୁଲି ଯାଆନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅନୁଭବକୁ ସାରା ଜୀବନ ଭୁଲି ହୁଏ ନାହିଁ ।

ତେବେ ବାପଦା ଗୋଟିଏ ତ କାରଣକୁ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଫଳାଫଳକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଦେଖି ବହୁତ ବହୁତ ଅଭିନନ୍ଦନ ମଧ୍ୟ ଦେଲେ । ତେବେ ତାହା କେଉଁ ଫଳାଫଳ? ଆଜି ପରମ୍ପରା ଯେବାର ଉପଞ୍ଚ-ଉତ୍ସାହ ବହୁତ ଭଲ ଅଛି । ତେଣୁ ବାପଦା ଅଭିନନ୍ଦନ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେବାକୁ ମଧ୍ୟ ବଢାଇ ଚାଲିଛି ଏବଂ ଭଲ ଭଲ ଯୋଜନା ସବୁ ମଧ୍ୟ କରୁଛି, ଫଳାଫଳ ମଧ୍ୟ ଯଥାଶକ୍ତି ମିଳିଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥାକୁ ଅନୁଭବ କରାଇବା ପାଇଁ ନିଜ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେବା ଏବେ ପରସିଦ୍ଧ ହେବାରେ ଲାଗିଛି, ଏହାଉପରେ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଜିକାଲି ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ମଧ୍ୟ ବଢିବାରେ ଲାଗିଛି । ବାକି ଏବେ ଅନୁଭବ କରାଇବାର ବିଧି କ'ଣ? ତାହା ହେଲା ଉପଞ୍ଚ-ଉତ୍ସାହ ସହିତ, ଯେତିକି ଉପଞ୍ଚ ସେତିକି ସମୟ ଅନୁସାରେ ଏବେ ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ବୃତ୍ତି ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । ପୁରୁଷାର୍ଥ ମାର୍ଗରେ ଯଦି କେହି ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ୟା ରୂପ ହେଉଛି ତେବେ ତା'ର କାରଣ ହେଲା ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ବୃତ୍ତିରେ କମ୍ପା । ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ କାରଣ ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ସଦାକାଳ ଚାଲିଥାଏ । ଯଦି ସମୟ ଅନୁସାରେ ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିଥାଏ ତେବେ ସମୟ ନମ୍ବରଠାରେ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଉପାୟ ନମ୍ବର ହୋଇଯାଅ । କାରଣ ସମୟ ତୁମ୍ଭକୁ ବୈରାଗ୍ୟ କରାଇଛି । ତେଣୁ ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ସଦାକାଳର ହୋଇଥାଏ । ଗୋଟିଏ ପଟେ ଉପଞ୍ଚ-ଉତ୍ସାହ, ଖୁସି ଏବଂ ଉପାୟ ପଟେ ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ । ତେବେ ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ସବୁବେଳେ ନ ରହିବାର କାରଣ କ'ଣ? ବାପଦା ଦେଖିଲେ ଯେ ଏହାର କାରଣ ହେଲା ଦେହ-ଅଭିମାନ । ଦେହ ଶବ୍ଦ ସବୁକଥାରେ ଆସିଥାଏ । ଯେପରି ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧ, ଦେହର ପଦାର୍ଥ, ଦେହର ସଂସ୍କାର, ସେହିପରି ଦେହ ଶବ୍ଦ ସବୁଥିରେ ଆସୁଛି ଏବଂ ବିଶେଷ କରି ଦେହ ଅଭିମାନ କେଉଁ କଥାରେ ଆସିଥାଏ, ଯାହାକି ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ସ୍ଥିତିରୁ ଦେହ ଅଭିମାନକୁ ନେଇଆସିଥାଏ? ତାହା ଏବେ ପରମ୍ପରା ବାପଦା ଚେକ୍ କରିଦେଖିଛନ୍ତି ଯେ ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ଗୁଡ଼ିକ ହିଁ ତୁମ୍ଭକୁ ତଳକୁ ନେଇଆସୁଛନ୍ତି । ସଂସ୍କାର ଗୁଡ଼ିକ ସମାପ୍ତ ମଧ୍ୟ କରିଛ କିନ୍ତୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ସଂସ୍କାର ଯେପରି ସ୍ଵାଭାବ ସ୍ଵାଭାବିକ ହୋଇଯାଇଛି, ସେହିପରି ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ନେତର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନାଚରାଲ୍ ବା ସ୍ଵାଭାବିକ ହୋଇ ନାହିଁ । କହୁଛ ଆମେ ସମାପ୍ତ କରିଦେଇଛୁ କିନ୍ତୁ ମଞ୍ଜୁଳକୁ ଉତ୍ସାହ କରିନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ସମୟ ଆସିଲେ ସେହି ଅଭିମାନର ସଂସ୍କାର ପୁଣି ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଯାଉଛି । ତେଣୁ ଏବେ ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ସ୍ଥିତିର ଶକ୍ତି ଉପରେ ଦେହ ଅଭିମାନର ନେତରକୁ ବଂଶ ସହିତ ନାଶ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, କାହିଁକିନା ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି, ଆମେ ଚାହୁଁନାହିଁ ଯେ କିନ୍ତୁ କେବେ କେବେ ବାହାରିଆସୁଛି । ତେବେ ସେ କାହିଁକି ବାହାରିଛି? ଯେହେତୁ ଅଂଶ ରହିଛି, ତେଣୁ ବଂଶରେ ପରିଣତ ହୋଇ ବାହାରିଛି । ତେଣୁ ଏବେ ଶକ୍ତି ସ୍ଵରୂପ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଏବଂ ଏହାର ଆଧାର ହେଲା ନିଜେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର ଯେ କୌଣସି ବି ସ୍ଵରୂପରେ ଅଂଶମାତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା ଦେହ-ଅଭିମାନର ସଂସ୍କାର ରହି ଯାଇନାହିଁ ତ? ଏବଂ ତାହା ସମାପ୍ତ ହେବ କେବଳ ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ବୃତ୍ତି ଉପରେ । ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେବାକୁ ଦେଖି ବା ଶୁଣି ବାପଦା ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏବେ ବାବାଙ୍କର ଏହି ଇଚ୍ଛା ରହିଛି ଯେ ସେବାର ଝଲକ, ସେବାର ନିଶା ଯେପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଯାଉଛି, ସେବାର ଅନୁଭବ ହେଉଛି, ସେହିପରି ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ବୃତ୍ତିର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବ ଦେଖାଯାଉ କାହିଁକିନା ଆଜିକାଲି ସେବା ଉପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ବଢିବ, ପ୍ରକୃତି ମଧ୍ୟ ଦାସୀ ହୋଇଯିବ । ଅନୁଭବ କରିବ ଯେ ସାଧନଗୁଡ଼ିକ ବହୁଛି କିନ୍ତୁ ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ବୃତ୍ତି ଉପରେ ହିଁ ସାଧନା ଏବଂ ସାଧନର ସନ୍ତୁଳନ ରହିବ । ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନେ ଘର ଗୃହସ୍ଥରେ ରହିବାବାଲାଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଉଛ ଯେ ସବୁ କିଛି କରି ମଧ୍ୟ କର୍ମଯୋଗୀ ହୋଇ କମଳ ପୁଷ୍ପ ସମାନ ସ୍ଥିତିରେ ରୁହ । ସେହିପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେବା କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସାଧନ ଗୁଡ଼ିକ ମିଳୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସାଧନା ଏବଂ ସାଧନର ସନ୍ତୁଳନ ରହିବ । ତେଣୁ ଆଜିକାଲି ସେବା ସହିତ ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ବୃତ୍ତିର ଆଭିମାନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ ଯେ ଏମାନେ ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । କେବଳ ଯୋଗରେ ବସିବା ସମୟରେ ନୁହେଁ ବା ଭାଷଣ କରିବା ସମୟରେ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମସ୍ତକରୁ ଶାନ୍ତିର, ଶକ୍ତିର ଏବଂ ଖୁସିର ଅନୁଭୂତି ହେଉ । କାହିଁକିନା ସମୟ ଅନୁସାରେ ଏବେ ସମୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଚାଲିବ ।

ତେଣୁ ବାପଦା ସମୟ ସମୟରେ ସଂକେତ ତ ଦେଇ ସାରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆଜି ବିଶେଷ କରି ବାପଦା ଗୋଟିଏ ତ ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ପ୍ରତି ସଂକେତ ଦେଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କରି ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ଦେହ-ଅଭିମାନର ଯେଉଁ ବିଘ୍ନ ଆସୁଛି, ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଦେହ ଅଭିମାନର ଯେଉଁ ସବୁ ଅନୁଭବ ରହିଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର ଏବଂ ଉପାୟ କଥାଟି ହେଲା ନିଜ ପାଇଁ

ବହୁତ ସମୟର ଅଭ୍ୟାସ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା କର, କାରଣ ବହୁତ ସମୟର ଅଭ୍ୟାସ ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । ବହୁତ ସମୟର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଆଧାରରେ ହିଁ ବହୁତ ସମୟର ପୁରୁଷାର୍ଥ ମିଳିଥାଏ । ଯଦି ଏବେ ବହୁତ ସମୟ ଉପରେ କମ ଧ୍ୟାନ ଦେବ, ତେବେ ଅନ୍ତତମ ସମୟରେ ବହୁତ କାଳର ଜମା କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ଏବେ ଅତି ବିଳମ୍ବର ବୋଲି ଲାଗିଯିବ, ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ଆଦି ଆଗାମୀ ବର୍ଷ ପାଇଁ ହୋମଠାରୁକ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି ଦେହ-ଅଭିମାନ ହିଁ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସମସ୍ୟାର କାରଣ ହେଉଛି, ଏହା ଛଡ଼ା ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ରମଣୀକ ଅଟନ୍ତି ନା, ତେଣୁ ବାବାଞ୍ଜକୁ ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟା ଆଶାଠାଏନା ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସମୟ ଆସିଲେ ଆମେ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବୁ । ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି କ'ଣ ସମୟ ତୁମମାନଙ୍କର ଚୀରର କି? ଯଦି ସମୟ ଆସିଲେ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବ ତେବେ ତୁମର ଚୀରର କିଏ ହେଲା? ତୁମମାନଙ୍କର ରଚନା ସମୟ ତୁମର ଚୀରର ହେବ, ଏହା ଭଲ ଲାଗିବ ତ? ସେଥିପାଇଁ ତୁମକୁ ହିଁ ସମୟକୁ ପାଖକୁ ଆଣିବାକୁ ହେବ । ତୁମେମାନେ ହିଁ ସମୟକୁ ପାଖକୁ ଆଣିବାବାଲା ଅଟ, ସମୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାବାଲା ନୁହେଁ । ତେଣୁ ସମୟକୁ ଶିକ୍ଷକ କର ନାହିଁ ।

ତେବେ ବାପଦାଦା ଆଜି ବାରମ୍ବାର ଏହି କଥାର ଶିକ୍ଷା ବା ସଂକେତ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର, ବାରମ୍ବାର ଚେକ୍ କର ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର । କାରଣ ବହୁତ କାଳର ପରିବର୍ତ୍ତନ ବହୁତ କାଳର ଅଧିକାରୀ କରିଥାଏ? ତେଣୁ କୌଣସି ବି ସନ୍ତାନ ଯଦିଓ ସେ ଆଜି ପରାୟଣତ ଜିଲା ଭାଲା ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୋଇଯିବ କିନ୍ତୁ ଶେଷ ନମ୍ବରର ପିଲା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦାଞ୍ଜର ସନ୍ଦେହ ରହିଛି । ତା'ର ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦେହ ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ତ ସେ ବାବାଞ୍ଜକୁ ହୋଇଛି, ବା ବାବାଞ୍ଜକୁ ଚିହ୍ନି ଯାଇଛି, ମେରା ବାବା ତ କହୁଛି, ସେଥିପାଇଁ ସମୟ ଉପରେ ଛାଡ଼ ନାହିଁ । ସମୟ ଆସିବ, ଏହା ନୁହେଁ, ଆମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ସମୟକୁ ପାଖକୁ ଆଣିବାକୁ ହେବ । ବାପଦାଦାଞ୍ଜର ପରିବର୍ତ୍ତନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ସାଥୀ ଅଟ । ଏକ୍ସିଆ ବାବା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସହଯୋଗ ରହିଛି । ବାବା ତ କହୁଛନ୍ତି ପ୍ରଥମେ ପିଲାମାନେ, ପଛରେ ବାବା । ପିଲାମାନେ ଆଗରେ ଅଛନ୍ତି । ଯଦି ଭାବୁଛ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷକୁ ବାପଦାଦାଞ୍ଜକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବାକୁ ହେବ ତେବେ ଏହି ହୋମଠାରୁକ କରି ରଖିଯିବ । କ'ଣ କହୁଛ, କରିବ ତ? ହିଁ ହାତ ଉଠାଅ । ଆରୁଛା! ପଛବାଲା ମଧ୍ୟ ହାତ ଉଠାଉଛନ୍ତି ।

ଦେଖ, ଆଜି ସଂଖ୍ୟା ବହୁତ ବଢ଼ି ଯାଇଛି ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଏହି କନ୍ୟାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ମଧୁବନରେ ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ବୁଲି ଦେଖି ଆସ ପିଲାମାନେ କିଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ଶୋଇଛନ୍ତି, କିପରି ଧାତିରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଖାଇବା ନେଉଛନ୍ତି । ସବୁଠାରେ ଲମ୍ବା ଧାତି ଲାଗୁଛି କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତତଞ୍ଜ ଚେହେରାରେ ଖୁସି ରହିଛି ଯେ ଆମେ ମଧୁବନରେ ତ ଅଛୁ ନା । କିନ୍ତୁ ଏହି ଖୁସି ଏହି ମଧୁବନରେ ଛାଡ଼ି କରି ଯିବ ନାହିଁ, ସାଥୀରେ ନେଇ କରିଯିବ । ବାପଦାଦା ସୁକ୍ଷମବଚନରେ ବସି ତୁମମାନଙ୍କର ଶୋଇବାରେ, ଭୋଜନ ଖାଇବା ପାଇଁ ଲାଗୁଥିବା ଧାତିର ଦୃଶ୍ୟକୁ ଦେଖିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାପଦାଦାଞ୍ଜ ଉତ୍ତରେ ଏଭଳି ସଂକଳ୍ପ ଆସୁଛି ଯେ ଏବେ ଏବେ ଗଦି ରେଡେଇ ଇତ୍ୟାଦିର ବରଷା ଯୋଇଯାଆନ୍ତା କି । କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ମଉଜ କରିବାର ମେଲା ଅଟେ । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦା ଭଲ ଭାବରେ ଦେଖିଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁଠି ବି ମିଳିଛି ଯେପରି ବି ମିଳିଛି ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକାଂଶ ପିଲା ଭଲ ଭାବରେ ପାସ୍ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ତାଲି ବଦାଅ । କିନ୍ତୁ ଏହି ହୋମଠାରୁକକୁ ଭୁଲିବ ନାହିଁ, ଏଥିରେ ତାଲି ବଦାଉ ନାହାନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଏବଂ ବିଶେଷ କରି ବର୍ତ୍ତମାବାବା ସବୁବେଳେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧୁବନର ଶୁଭ୍ରାଗର କହିଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ମଧୁବନକୁ ଆସିଛ, ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ସାକାର ରୂପରେ ନିଜର ପରିବାରର ଏତେ ପିଲାଞ୍ଜକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ସହନ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି କିନ୍ତୁ ଏହି ସହନ କରିବା ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ତୁମର ସହନଶକ୍ତିକୁ ବଢ଼ାଇ ଦେବ । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ଖୁସି ଅଛ ତ! କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ ତ! ଦେଖ, ଏତେ ବଡ଼ ପରିବାର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପାଣି ମିଳିଯାଉଛି । ସମସ୍ତେ ପାଣି ବ୍ୟବହାର କରୁଛ ନା! ଯେହେତୁ ଟିକିଏ କମ୍ ପାଣି ମିଳୁଛି ତେଣୁ ଖରଚ କରିବା ଉପରେ ଟିକିଏ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ କିନ୍ତୁ ଆଜିକାଲି ତ ଗାଁ ମାନଙ୍କରେ ପିଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପାଣି ମିଳୁନାହିଁ, ଏଠାରେ ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ କପଡ଼ା ଧୋଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପାଣି ମିଳିଯାଉଛି ଏବଂ ଏତେ ବଡ଼ ପରିବାରକୁ ଦେଖି ଖୁସି ମଧ୍ୟ ଲାଗୁଛି । ବାପଦାଦା ଗର୍ବ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସାରା କଳ୍ପ ଉତ୍ତରେ ଏତେ ବଡ଼ ପରିବାର କାହାର ବି ନାହିଁ । ଆରୁଛା!

ଆଜି ବାପଦାଦା ଚୀରମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ସେବା ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ହୋମଠାରୁକ ରୂପରେ କରିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ଚୀରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହୋମଠାରୁକ ହେଲା ଯେ ଚୀରମାନେ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ବାପଦାଦାଞ୍ଜର ସର୍ବ ସାଥୀ, ନିକଟତମ ସାଥୀ ତଥା ନିଜ ଦ୍ଵାରା ବାବାଞ୍ଜକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାବାଲା ମନେ କର । କେହି ବି ତୁମକୁ ଦେଖି ଭାବୁ ଯେ ଏମାନଙ୍କୁ ତିଆରି କରିବାବାଲା କିଏ! ଏମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ସତ୍ତରୁ କିଏ? ତୁମକୁ ନ ଦେଖନ୍ତୁ, ତୁମ ଉତ୍ତରେ ବାବାଞ୍ଜକୁ ଦେଖନ୍ତୁ, ତେବେ ଆସନ୍ତା ୨-୨ ମାସ ଅର୍ଥାତ୍ ଆସନ୍ତା ସିଦ୍ଧି ପରାୟଣତ ସେଥିରେ ଏହି ସ୍ଵପ୍ନାରେ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବ, ଏହି ହୋମଠାରୁକ କରିବାକୁ ହେବ । ପୁଣି ବାପଦାଦା ଆସିଲେ ପଚାରିବେ ଯେ ସମସ୍ତେ କେତେ ପ୍ରତିଶତ ହିସାବରେ କରିଛ? ଅଧିକ ସମାଚାର ପଚାରିବେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କେତେ ପ୍ରତିଶତ ହିସାବରେ କରିଛ, ଏହି କଥା ପଚାରିବେ । ତୁମେ ଦେଖା ନ ଯାଅ, ବାବା ଦେଖାଯାଆନ୍ତୁ । ଏଥିରେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ଧାରଣା ଆସିଯାଉଛି । ମଧୁବନବାଲାଞ୍ଜ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦା ସ୍ଵାଦପ୍ସାର ତ ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମଧୁବନ ନିବାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକଥା ଭାବନ୍ତୁ ଯେ ମଧୁବନର ଜଣେ ଜଣେ ରତନ ବିଶେଷ ଭାବରେ ବାବାଞ୍ଜକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାର ନିମିତ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ସାରା ସମୟ ମଧୁବନ ନିବାସୀମାନେ ଏହିଭଳି ମାନସିକ ସେବା ଏବଂ କର୍ମଣା ସେବା କରିବା ସହିତ ସମସ୍ତତଞ୍ଜ ବାବାଞ୍ଜ ସମାନ ହେବାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହୋଇ

ଦେଖାନତୁ । ତେଣୁ ମଧୁବନ ନିବାସୀଞ୍ଜୁ ଏହି ଫଳାଫଳ ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ମୁଁ ନିଜ ଭିତରେ ବାବାଞ୍ଜୁକ ସମାନ ହେବାର ନକସା ଅର୍ଥାତ୍ ନମୁନା ଦେଖାଉଛି ତ? ସମସ୍ତତଞ୍ଜୁ ମୁଖରୁ ବାହାରୁ ବାଃ ବାବାଞ୍ଜୁକର ସନ୍ତାନ ବାଃ! ଏବଂ ତୁମେମାନେ କ'ଣ କରିବ? ତୁମେ ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ନମ୍ବରଠାର ଅର୍ଥାତ୍ କରମାନଠାସ୍ତରେ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ନମ୍ବରଠାନ ହେବାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହୋଇ ଦେଖାଇବ । କାରଣ ନମ୍ବରଠାର ହେବାର କୌଣସି ମଜା ନାହିଁ, ଯଦି ହେବ ତ ନମ୍ବରଠାନ ହୁଅ । କରମାନଠାସ୍ତରେ ରହିବା କ'ଣ ବଡ଼ କଥା! ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ଇନ୍ଦି ଅର୍ଥାତ୍ ବିଜୟୀ ଏବଂ ଇନ୍ଦି ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ହେବାର ଫଳାଫଳ ଶୁଣାଇବ । ଆରହ୍ନା!

ସବୁଆଡ଼ର ବାପଦାଦାଞ୍ଜୁକର ଦୁଦୟ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଭରୁକୁଟୀ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଭବିଷ୍ଯତର ମଧୁସ ରାଜୟ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ, ଏହିଭଳି ବାପଦାଦାଞ୍ଜୁକର ସିକିଲଧେ, ପଦ୍ମାପଦ୍ମ ଗୁଣା ଭାଗ୍ଯଶାଳୀ ପିଲାମାନଞ୍ଜୁ, ସର୍ବଦା ନିଜର ନୟନ ଦଠାରା ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରାଉଥିବା ଏବଂ ଚେହେରା ଦଠାରା ସର୍ବଦା ସୌଭାଗ୍ଯର ଅନୁଭବ କରାଉଥିବା, ତୁମର ମନ ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ନାରୁଥାଉ, କେହି ବି ତୁମ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସନତୁ ଅନୁଭବ କରନତୁ ଯେ ଏମାନଞ୍ଜୁକ ଭଳି ଖୁସି କେଉଁଠି ବି ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିଯାଆନତୁ । ଏହିଭଳି ବାବାଞ୍ଜୁକର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ନିଜର, ମୁଖ ଦଠାରା ବାବାଞ୍ଜୁକର ପରିତୟ ତ ଦେଉଛ କିନ୍ତୁ ନୟନ ଏବଂ ଚେହେରା ଦଠାରା ବାବାଞ୍ଜୁକର ସାକ୍ଷାତକାର କରାଉଥିବା, ଏହିଭଳି ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଞ୍ଜୁ, ଯେଉଁମାନେ ବି ପତ୍ର ପଠାଇଛନ୍ତି, ଇମେଲ୍ କରିଛନ୍ତି, ସମସ୍ତତଞ୍ଜୁକର ସ୍ବାଦପ୍ସାର ବାପଦାଦାଞ୍ଜୁକ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସଂକଳ୍ପ କରିଛ ସେତେବେଳଠାରୁ ହିଁ ବାପଦାଦାଞ୍ଜୁକ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛି ସେଥିପାଇଁ ବହୁତ ବହୁତ ଅଭିନନ୍ଦନ । ଦେଶ ବିଦେଶରେ ସବୁ ପିଲାଞ୍ଜୁ ବାବା ସେମାନଞ୍ଜୁକର ଆନନ୍ଦର ସନ୍ଦେହର ପ୍ରତିଦାନ ମଧୁସ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଞ୍ଜୁ ବାପଦାଦା ପଦ୍ମାଗୁଣା ଦିଲ୍ଲି ସନ୍ଦେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଦେବା ସହିତ ସମସ୍ତତଞ୍ଜୁକ ନମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ।

ବରଦାନ:- କରମ୍ କରୁଥିଲେ ମଧୁସ କରମର ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ରହୁଥିବା ସହଜଯୋଗୀ ସଠିକ୍ ଯୋଗୀ ଭବ । ଯେଉଁମାନେ ମହାବୀର ସନ୍ତାନ ସେମାନଞ୍ଜୁକ ସାକାରୀ ଦୁନିଆରେ କୌଣସି ବି ଆକର୍ଷଣ ନିଜ ଆତ୍ମକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ନିଜକୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ସବୁଥିରୁ ନିଆରା ଏବଂ ବାବାଞ୍ଜୁକର ପ୍ସାରା କରିଦେଇପାରିବେ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିବା ମାତ୍ରକେ ଦେହଠାରୁ ଭର୍ଦ୍ଧ୍ୟଠରେ ଅଶରୀରୀ, ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ, ଯୋଗମୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ସହଜଯୋଗୀ, ସଠିକ୍ ଯୋଗୀ, ସଦାଯୋଗୀ କରମଯୋଗୀ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଚାହିଁବେ, ଯେତେ ସମୟ ଚାହିଁବେ ନିଜର ସଂକଳ୍ପକୁ ଏବଂ ନିଶ୍ଠାସକୁ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରାଣେଶ୍ଠର ପିତାଞ୍ଜୁକର ସମ୍ମୁତିରେ ସ୍ଥିତ କରିପାରିବେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଏକରସ ସ୍ଥିତିର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆସନ ଉପରେ ବିରାଜମାନ ହୋଇ ରହିବା ହିଁ ତପସ୍ଠି ଆତ୍ମାର ଲକ୍ଷଣ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଯକ୍ତ ଇଶ୍ଵାର:- ନିଶ୍ଚୟର ମୂଳଦୁଆକୁ ମଜବୁତ କରି ସର୍ବଦା ନିରଭୟ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରୁହ । ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ବା ସମ୍ମୁତି ତଥା ସମର୍ଥୀ ରଖ ଯେ ମୁଁ ଅନେକ ଥର ବାବାଞ୍ଜୁକର ହୋଇଛି ବା ମାୟାଦିତ୍ ହୋଇଛି, ତେଣୁ ଏବେ ହେବାରେ କ'ଣ ମୁଖକିଲ୍ ଅଛି! କ'ଣ ଏହି ସମ୍ମୁତି ସପ୍ଷଟ୍ ନୁହେଁ ଯେ ମୁଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଅନେକ ଥର ବିଜୟୀ ହେବାର ପାର୍ଟ କରିପାରିଛି? ଯଦି ସମ୍ମୁତି ସପ୍ଷଟ୍ ନୁହେଁ ତେବେ ଏହାଦଠାରା ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ବାବାଞ୍ଜୁକ ଆଗରେ ନିଜକୁ ସପ୍ଷଟ୍ କରି ନାହିଁ ।